

vészet nálunk még csak igen keveset szerepelt színpadon. Szinte tíz ujjon fel lehetne sorolni nagybbszabású teljesítményeit. Annál több modern művészi táncot láthattunk az utóbbi évek folyamán egy-egy matiné, hangversenytermi este vagy ünnepély keretében. Ezek közül nem egy a legkomolyabb művészi fórumok figyelmét is ráterelte a mozgásművészetre, és ma a mozgásművészet nem csak néhány b. m. rendelet tárgya, hanem Magyarországon is aktuális művészi probléma lett. Hogy a mozgásművészet hova tendál, az éppenséggel nem titok. Egyrészt a színpad felé, másrészt a tömegpedagógia felé. (Az utóbbi szempont az, mely a balletnél lényegesen fontosabb társadalmi jelentőséget biztosít a mozgásművészetnek.) A színpadot illetően a mozgásművészet hivatott átvenni minden tánci feladatot. Erre a mozgásművészetet ma már érettnak minősíthetjük. Bizonyíték a német színpad, mely egészen behódolt a modern művészi táncnak. A tömegnevelés terén a mozgásművészet — szoros kapcsolatban a higiénikus, a tornai neveléssel, — hivatott tömegeknek művészi mozgásélményeket biztosítani. Olyan általános mozgáskultúrára gondolok, mint amilyen általánossá vált vagy válnia kellene a zenekultúrának. Mindezt az utópiától nem a mozgásművészet felkészültsége, hanem csakis — egyelőre — a megvalósítás lehetősége választja el.

Ami pedig a mozgásművészet specialisan művészi pedagógiáját illeti, úgy a mozgásművészet úgy a technika, mint a lelki tartalmak minden lehetőségét kiaknázza. E szempontból csak egy-két példát említek. A »klasszikus« ballet pl. képtelen súlyt és szenvedélyt, keménységet és szabad lendületet kifejezni. A mozgásművészet nemcsak ezt, de a könnyűség minden regiszterét is kifejezésre juttathatja. Ennek megfelelőleg a mozgásművészet számára nincs tartalmi korlát. Démoniség és tiszta áhítat csak úgy kifejezhető általa, mint bacchantikus derű és sötét tragikum. A modern színpad szempontjából csak a mozgásművészet nyújthatja a nélkülözhetetlen, hajlékony tánci eszközt.

(Szentpál Olga.)

Mózsa Ödön, író. Színműve: »Tatjana herecgnő«, operett 3 felv. Első előadása

1921. május havában volt az Ujpesti Blaha Lujza-színházban.

Mucsi Anna, színésznő, sz. 1892. ápr. 12-én, Budapesten. Színpadra lépett 1911-ben.

Mucsna Izabella, színésznő, sz. 1899. ápr. 29-én, Hátszegen, Hunyad m. Színésznő lett 1918-ban.

Muhai Jenő, színész, sz. 1886. máj. 17-én, Mezőbándon, Marostorda m., színész lett 1912-ben.

Muhorai Etelka, színésznő, 1853. okt. 2-án vendégszerepelt a Nemzeti Színházban a »Viola« c. népszínmű premierje alkalmával, Vilma szerepében. (»Játéka elfogult volt«, írja róla a »Pesti Hírlap«.)

Mukányi, vj. 3 felv. Írta Csiky Gergely. Bem. 1880. okt. 22. Nemzeti Színház. Mukányi: Szigeti József. A többi szereplők: Molnárné, Csillag Teréz, Márkus Emma, Lendvayné, Szathmáryné, Palotai Piroska, Ujházi Ede, Vizváry Gyula, Halmi Ferenc, Szigeti Imre, Földényi Béla, Pintér, Hegyi, Egressy. (A darabot eredetileg »Kukányi« címen nyújtotta be a szerző, de egy ilyen nevű család kérésére Csiky »Mukányi«-ra változtatta.)

Mukics Gergely, szabadkai lakos, 1868. május 8-án kelt végrendeletében a Nemzeti Színháznak 2000 frtot hagyományozott. (Lásd: »A Hon«, 1868. aug. 14.)

Mukits János, szabadkai polgármester, elnöke volt a helyi színügyi választmányának. Megh. Szabadkán, 1883. április havában.

Mulató Budapest, A budapesti színházak és mulatók napilapja. Szerk. Székely Dávid. 1901-től 14. szám. (Ebből alakult át az »Artista világ«.)

Mulatságos vígjáték. Az 1800-as évek elején a »mulatságos vígjáték« elnevezés is szerepel a színlapokon.

Munkácsi színészet. 1834. jún. 22-én Keszy József színigazgató játszik itt. (»Honművész«.) 1859. júl. végén Lángh Boldizsár társulata kereste fel a várost. A tagok között volt: Biróné, Csészér, Sztupa,